

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) (przedstawiciele: początkowo C. Gómez de la Cruz, G. Nuvoli i T. Gilliams, następnie T. Gilliams i G. Faedo, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata P.E. Partscha)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 270 TFUE i mające na celu, po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji zawartych w rozliczeniach wynagrodzenia z kwietnia 2013 r. i późniejszych, stosujących wobec skarżących decyzję Rady Dyrektorów EBI z dnia 18 grudnia 2012 r. i decyzję Komitetu Zarządzającego EBI z dnia 29 stycznia 2013 r., a także udostępniony online w dniu 5 lutego 2013 r. artykuł informujący personel o wydaniu tych dwóch decyzji, a po drugie, nakazanie EBI zapłaty na rzecz skarżących kwoty odpowiadającej różnicy pomiędzy wysokością wynagrodzeń wypłacanych na podstawie wyżej wymienionych decyzji a wysokością wynagrodzeń należnych na podstawie poprzedniego reżimu oraz odszkodowania za szkodę, którą skarżący ponieśli według swoich twierdzeń ze względu na spadek siły nabywczej.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) *Jean-Pierre Bodson oraz inni członkowie personelu Europejskiego Banku Centralnego (EBI), których nazwiska zostały wymienione w załączniku, zostają obciążeni kosztami postępowania*

⁽¹⁾ Dz.U. C 207 z 20.7.2013 (sprawa początkowo zarejestrowana przez Sądem do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod sygnaturą F-45/13 i przekazana Sądowi Unii Europejskiej w dniu 1 września 2016 r.).

Wyrok Sądu z dnia 6 lipca 2017 r. – Bodson i in./EBI

(Sprawa T-508/16) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Personel EBI — Zobowiązaniowy charakter stosunku pracy — Wynagrodzenie — Reforma systemu premii w EBI — Uzasadnione oczekiwania — Zabezpieczenie społeczne — Oczywisty błąd w ocenie — Proporcjonalność — Obowiązek staranności — Artykuł 11 § 3 regulaminu wewnętrznego EBI — Równe traktowanie)

(2017/C 277/67)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Jean-Pierre Bodson (Luksemburg, Luksemburg) i 450 innych skarżących, których nazwiska zostały wymienione w załączniku do wyroku (przedstawiciel: L. Levi, avocat)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) (przedstawiciele: początkowo C. Gómez de la Cruz, G. Nuvoli i T. Gilliams, następnie T. Gilliams i G. Faedo, pełnomocnicy, wspierani przez P.-E. Partscha, avocat)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 270 TFUE i mające na celu, po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji zawartych w rozliczeniach premii z kwietnia 2013 r., stosujących wobec skarżących decyzję Rady Dyrektorów EBI z dnia 14 grudnia 2010 r. i decyzję Komitetu Zarządzającego EBI z dnia 9 listopada 2010 r., z dnia 29 czerwca i 16 listopada 2011 r. i z dnia 20 lutego 2013 r., a po drugie, nakazanie EBI zapłaty na rzecz skarżących sumy odpowiadającej różnicy pomiędzy kwotą wynagrodzeń wypłaconych na podstawie ww. decyzji a kwotą wynagrodzeń należnych na podstawie poprzedniego reżimu, lub, jeśli to nie będzie możliwe, na podstawie nowego reżimu odpowiednio wprowadzonego w życie, a także odszkodowania za szkodę polegającą na utracie siły nabywczej, oraz zadośćuczynienia za doznaną przez skarżących krzywdę.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Jean-Pierre Bodson oraz inni członkowie personelu Europejskiego Banku Centralnego (EBI), których nazwiska zostały wymienione w załączniku, zostają obciążeni kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 274 z 21.9.2013 (sprawa początkowo zarejestrowana przez Sądem do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod sygnaturą F-61/13 i przekazana Sądowi Unii Europejskiej w dniu 1 września 2016 r.).

Skarga wniesiona w dniu 11 maja 2017 r. – Munteanu/Rada**(Sprawa T-282/17)**

(2017/C 277/68)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sebastian Munteanu (Zaventem, Belgia) (przedstawiciel: adwokat J. Diaz Cordova)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zobowiązanie strony pozwanej do zatrudnienia go na stanowisku AST/SC 2 w ramach Sekretariatu Generalnego Rady (DG A3).

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący w istocie kwestionuje legalność procedur, których zastosowanie skutkowało według niego niezatrudnieniem go na stanowisku, o które się ubiegał. Skarżący odnosi się w tym względzie w szczególności do sporządzonego przez stronę pozwaną dodatkowego dokumentu, który w jego ocenie nie powinien być zostać wzięty pod uwagę w ramach jego oceny, gdyż został on przedstawiony długo po zakończeniu okresu próbnego. Skarżący twierdzi, że przy ocenie sytuacji skarżącego strona pozwana naruszyła niektóre z jego praw podstawowych, w szczególności prawo do ochrony życia prywatnego, tajemnicy korespondencji oraz prawo do wniesienia zażalenia.

Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2017 r. – Air France/Komisja**(Sprawa T-338/17)**

(2017/C 277/69)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Société Air France (Tremblay-en-France, Francja) (przedstawiciele: adwokaci A. Wachsmann i S. Thibault-Liger)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

1. Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- tytułem żądania głównego, stwierdzenie na podstawie art. 263 TFUE nieważności decyzji Komisji C (2017) 1742 final z dnia 17 marca 2017 r., Sprawa COMP/39258 – Lotniczy transport towarowy, w całości w zakresie w jakim dotyczy spółki Air France, jak również uzasadnienia rozstrzygnięcia, na podstawie zarzutu pierwszego, drugiego i trzeciego;